

Disputatio medica inauguralis de inflammatione hepatis

<https://hdl.handle.net/1874/341241>

DISPUTATIO MEDICA
I N A U G U R A L I S,
D E
I N F L A M M A T I O N E
H E P A T I S.

Q V A M
DIVINI NUMINIS AUSPICIO,
Ex Auctoritate Magnifici D. Rectoris,
D. CYPRIANI REGNERI AB OOSTERGA,
J. U. D. nec non ejusdem facultatis in Illustri Traject.
Academ. Professoris Pandect.

U T E T
*Amplissimi Senatus Academici consensu, & celeberrima
facultatis Medica decreto,
Pro summo gradu & privilegiis in Medicina consequendis,
Publicè sine praeside defendet,*
A R N O L D U S W I L S, Ultrajectinus.
Ad diem 17. Februarii, horis locoque solitis.

TRAJECTI AD RHENUM.
TYPIS Gisberti à Zjll, & Theodori ab Ackerfjäck,
c l o l o c l i i.

Reverendis ac probitate conspicuis
VIRIS,

D. HENRICO WILS,
Medicinæ Doctore.

D. EGBERTO WILS.

D. CORNELIO van GHÆSEL,
Sororis meæ marito,
Fratris loco habendo.

} Fratribus meis
germanis, frater-
no amore dignis.

} Mercatoribus.

Hanc disputationem Inauguralem

Officiosè Offert

ARNOLDUS WILS,
Auth. & Respond.

DISPUTATIO MEDICA
INAUGURALIS,
DE
INFLAMMATIONE
HEPATIS.

THESIS I.

I Inter affectus humanos, abdomen infestantes, haud minimum locum obtinet inflammatio hepatis.

II.

Est autem hepatis inflammatio, intemperies supra modum calida, cum tumore, à sanguine extravasato & putrescente orta.

III.

Inflammatio hepatis, non tantum à pleuritide dignoscitur, propter loci distantiam, sed etiam, propter gravativum dolorem, & tussiculam inanem; dignoscitur etiam ab inflammatione musculorum costis hypochondrii dextri incumbentium, propter tumorem latentem.

IV.

Signa, hunc affectum indicantia, pathognomonica dicta, hæc sunt, dolor gravativus & tensivus, cum inani tussicula & respirationis difficultate, hypochondrium dextrum, sine manifesto tumore, occupans; dolor ab hypochondrio ad claviculam sese extendens; febris, cum pulsu celeri, crebro & inæquali; lingua arida rebensque; sitis inexhausta, cum nausea, cibi fastidio & singultu; urina rubicunda.

V.
Causa procatartica est aër, vel cibus, potus, vel alia
causa sanguinem nimium augens vel depravans, vel in
dictam partem nimium propellens.

VI.
Causa antecedens, est plethora, vel biliofi atque cali-
di vel depravati sanguinis in corpore redundantia, qui
sanguis in hepatis substantiam effusus, ibique putrescens,
causam continentem constituit.

VII.
Sanguine jam in hepatis substantiam extravasato &
putrescente, & ipsam hepatis substantiam tendente, fit
inflammatio & dolor gravativus.

VIII.
Et quia hepar diaphragmati annexum, & jam tumi-
dum ac ponderosius, sua ponderositate diaphragma pleu-
ræ annexum circa costas detrahit: Hinc dolor plerun-
que ad claviculam usque se extendens, cum respiratio-
nis difficultate procedit; cui accedit inanis tussicula, ab
acrimonia vicini caloris pulmonem vellicantis.

IX.
Materia autem morbifica, in parte affecta putrescens,
partim effundit sese in venas, & cum sanguine mixta cor
ingreditur, ibique inducit febrim, producentem pulsum
celerem, crebrum & inæqualem.

X.
Febris verò suo calore, humiditatem ex œsophago,
lingua & faucibus continuò expellendo, producit sitim
inexhaustam, & aridam rubentemque linguam; verùm,
sanguinem nimis exurendo, urinam rubicundam.

XI. Pro-

XI.

Propter humores acres & pravyos, ab hepate ventriculo communicatos, fibrasque ut & superiorem ventriculi partem vellicantes, succique fermentacei vim infringentes, oritur nausea, singultus & cibi fastidium.

XII.

Periculosissimus est hic morbus, propter partes affectas: metus enim est, ne animi deliquium, vel hydrops, *ὑδρωσίσμα*, vel alius morbus gravis ac curatu difficillimus, vel lethalis inde oriatur.

XIII.

Curatio itaque est acceleranda, eaque in causæ procatartice, antecedentis & continentis ac intemperiei ablatione, & symptomatum mitigatione consistet.

XIV.

Primò vena secetur in brachio dextro, & sanguis pro ratione virium largitè educatur, & deinde injiciatur talis clyster, qui non malè etiam ante venesectionem præmitteretur.

℞. *fol. malva, althææ,*
beta, violar. ana. m. j. s.
mercurial., centaur. minor. ana. m. s.
prun. N° xij.
coq. in aq. comm. ad lib. j. colaturæ
adde pulp. cassia vnc. j.
diacath. vnc. s.
ol. amygd. dulc.,
violar. ana. vnc. j.
mell. rosar. vnc. s.
salis parum.
M. F. clyster.

XV.

Postea præscribatur talis bolus, alvum laxans :

℞. *castia recens extract.*,
pulp. thamarind. ana. vnc. f.
rhab. pulv. scrup. j.
 F. bolus. vel cum aq. cichor. f. q. f. haustus.

XVI.

Ad dolorem sedandum & alterandum, utatur æger
 repidè tali epithemate, bis tervè in die:

℞. *fol. endivia, acetos.*,
cichor., lactuc., violar. ana. m. j.
summit. absinth. p. j.
 coq. in aq. comm. ad lib. j. f. addendo in fine decoctionis,
aq. absinth.,
endivia ana. vnc. j.
aceti opt. vnc. ij.
spec. diatrionsant. dragm. j. f.
 F. s. a. epithema pro hepatis regione.
 Eo peracto, hepatis regio inungatur unguento fantalino.

XVII.

Interea & hoc apozemate æger utatur, sumendo quan-
 titatem vnc. iij. vel iiij, tèr quatervè in die.

℞. *rad. gramin., asparag., petroselini an. vnc. j.*
herb. endivia, cichor. cum toto, dentis leon. cum
toto,
acetos., violar., lactuc. ana. m. j.
agrimon., capill. vener., borrag., buglossæ ana. m. f.
4. sem. frigid. maj. & minor. ana. dragm. j.
 thama-

*thamarind. unc. j. prun. damasc. N^o. xij.
uvul. pass. corinth. unc. j. liquirit. ras. drag. ij.
hordei mundat. p. j.
decoq. in aq. comm. ad lib. j. s.
F. Apozema.*

XVIII.

Si itaque nulla spes est, inflammationem hepatis planè, per remedia jam dicta & reiterata curari posse; quod apparet ex inflammationis intentioribus signis: tum danda est opera, ut materia inflammationis causa quamprimum concoquatur, & in pus mutetur, quod fiet, si calor natus per medicamenta calori nativo partis affectæ similia augeatur, & si ejus effluvium per medicamenta lentorem quandam habentia, forisque adhibita, ac poros cutis opplentia, prohibeatur.

XIX.

Puris geniti & latentis signum, est febris, doloris, aliorumque symptomatum commemoratorum, quadam remissio.

XX.

Suppuratione factâ, pus sese nonnunquam in vasa effundit, & cum urina excernitur: aut in intestina delabitur, & cum fæcibus deponitur: aut ventriculum ingreditur, & per vomitum evacuatur: vel tum contingit, ut pus se in cavitatem abdominis effundat: aut peritonæo & musculis abdominis ac cute exesis, foras erumpat. quæ singula, contraria medicatione sunt impugnanda, quam hic brevitas causa omitto.

XXI. In

In victus ratione aër ad frigidum declinet. Cibus sit
 euchymus, acrimoniamque humorum temperans, ex
 lacte amygdalato, ovis forbilibus, pomis, intybo, la-
 ctuca, acetosa. Abstineat ab acribus. Potus sit ptisana
 vel julepus refrigerans. Contineat se in quiete. Somnus
 sit moderatus. Excrementa naturalia sponte vel arte
 prodeant. Animi affectus fugiat vehementiores, impi-
 mis iram.

F I N I S.

